

pseudopoveste

Paparuz

el trăia într-un glob de sticlă
își puneă întrebări încrucișate
și privea în sine mult mai mult
decât spre univers
oricum gândea
neutru
că tot ce e în afară
poate găsi înăuntru

arareori și-ar fi dorit
să mângâie pe creștet
câte o perseidă tristă
să fisureze puțin autoexilarea sa
dar odată cu stelele
i-ar fi ajuns în minte
câte ceva din răutatea lumii
și nu voia asta

ea traversa viața pe roșu
într-un mileniu circulat infernal
legată la ochi
dezlegată la inimă
cu o singură frică
în sufletu-i roată
să nu-i cadă din palme-n uitare
globul de sticlă

singura ei punte
cu eternitatea